

## Kære læser - har du mulighed for at støtte os?

**POV er et uafhængigt medie, der er åbent for alle og støttet af vores læsere.**

Vi vil ikke lukke vores indhold inde bag en betalingsmur, men det koster selvfølgelig at lave redigeret kvalitetsjournalistik.

Hvis du har mulighed for at støtte POV med et fast månedligt beløb, kan du hjælpe os med fortsat at udkomme.

Det kan du gøre nemt og direkte med Visa eller Mastercard ved at klikke her:

**25 kr./md.** →

**50 kr./md.** →

**100 kr./md.** →

**POV.** INTERNATIONAL  
NYE STEMME, SYNSPUNKTER OG JOURNALISTIK - ONLINE HVER DAG - UGBREV HVER FREDAG



## På randen af et nervøst gennembrud: Sommer og Booksmart

af **Frederik Bojer Bové**

Publiceret 29/06/2019 i Film/Kultur

**fulde af ting, der bare venter på at bryde frem. *Sommer* og *Booksmart* skildrer den her form for bristepunkt. Den ene fordi den handler om kunstnere før gennembruddet. Den anden fordi den selv er en form for kulturelt gennembrud – og en af de sjoveste film, jeg meget længe har set.**

Da jeg kommer ud fra pressevisningen på *Booksmart* står der en gruppe yngre anmeldere i nærheden, og jeg overhører den ene sige ‘*Den var helt vildt god, men det er nok en film, der bare får fire stjerner fra alle de gamle mænd.*’

---

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker. [Indstillinger](#).

Jeg accepterer



## Sommer



Kino og Victor Tsoi, det russiske rockband og dets frontfigur om hvem filmen *Sommer* kredser, er nogle af de største legender i russisk/sovjetisk musikhistorie. Når vi selv herhjemme ser biopics om snart sagt hver eneste danske musikstjerne, så kan det ikke overraske, at russerne laver den samme slags film.

Men *Sommer* zoomer ind på den helt tidlige periode, hvor bandet så småt fandt ud af, hvem de var, og skrev sangene til debutalbummet *45*. Perioden flere år inden de blev stjerner, inden de blev ikoner, inden lyden blev poleret *New Wave*, mens indholdet omvendt blev mørkt, inden albummet og sangen *Gruppa Krovi* blev en ikonisk sang om krigen i Afghanistan – titlen betyder ‘blodtype’ og henviser til at soldaterne altid havde info om deres blodtype på sig, til hvis/når de blev skudt – inden Victor Tsoi gik til filmen med hovedrollen i filmen *The Needle* om narko-afhængighed, inden bandet havde en cameo i kultfilmen *Assa*, hvorfra sangen *Peremen*, eller ‘forandring’, blev en

Det er altså et meget lille udsnit af historien, der zoomes ind på. Men det giver til gengæld mere plads til at putte historien i en tematisk ramme.

## SOMMER - dansk trailer. Biografpremiere 20. jur

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker. [Indstillinger.](#)

Jeg accepterer

*Sommer* foregår i Leningrad – før og nu Sankt Petersborg – i startfirserne, mens Bresjnev stadig sad ved magten, og hele det sovjetiske samfund stagnerede. Men det er mindre vigtigt, for det er sommer, solen skinner, folk er unge og smukke, og bandet skal til at begynde. Her til at starte med er det dog ikke Kino, der står på scenen, men derimod det i dag mindre kendte band Zoopark med den karismatiske ‘Mike’ Naumenko i front. Zoopark stod for ret traditionel rock’n’roll, inspireret af folk som Lou Reed og Bob Dylan, hvilket var ganske ungdommeligt i startfirsernes Sovjet, men som selv Naumenko selv indrømmer nok ikke havde rykket stort i vesten. De minder mig lidt om Gasolin’, egentlig.

“

Selvom filmen finder sted i et repressivt diktators sidste dage og omhandler en gruppe ekstremt talentfulde mennesker, så begræder den stadig den ukomplicerede ungdom og det urealiserede potentiale.

Ind i miljøet vandrer to unge mennesker med akustiske guitarer og en række gode sange, mindre præget af amerikanske klichéer og tekstmæssigt mere baseret på en art mørk, sovjetisk samisdattilstand, fyldt med referencer til druk og nihilistisk livsførsel – de ender med at komme igennem censuren ved at insistere på, de er et satirisk komisk

Snart dukker trommemaskiner og glam-agtige kostumer op i en ret traditionel rockverden. Den karismatiske Victor Tsoi kan nærmest det hele, mens Naumenko må se mere kritisk på sin egen formåen. Og Naumenkos kone Natalia synes også den yngre musiker og sangskriver er enormt interessant, så et lille trekantsdrama udspiller sig der.

## Viktor Tsoi "Peremen" ("Changes") Final scene c

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker. [Indstillinger.](#)

Jeg accepterer



Det er et ret minimalt plot, der fortælles med elipser, spring i tid og sted og større fokus på sekvenser end på et samlet narrativ. Rundt om det garneres med f.eks to arketypiske figurer der kaldes 'punk' og 'sceptic', og som synes at repræsentere to forskellige aspekter af den kunstneriske skabelse. Og så er filmen fyldt med små musikalske mellemspil, dels selvfølgelig med sange fra Zoopark og Kino, men handlingen stopper også gentagne gange for at give plads til små fabulerende scener, hvor karakterer synger kendte vestlige sange som f.eks. Talking Heads' *Psycho Killer* eller Iggy Pops *The Passenger*.

Det skal nok være de mest kontroversielle scener, de er til tider *meget* cute, men jeg aner samtidig en pointe om, at de her vestlige sange netop rammer noget som alle i Sovjetunionen, også de ældre, kan relatere til, mens de sovjetiske sange er censureret til en ubrugelig masse.

“

*Sommer* var 2018's anden film om kunstnere i Bresjnev-perioden. Måske interessen kommer fra at være russisk instruktør i en ny repressiv periode.

En af de sange, der fremføres, er Mott the Hooples *All the Young Dudes*, der er skrevet af David Bowie. Teksten går 'All the young dudes / Carry the news / Bugaloo dudes / Carry the news' Det er lidt filmens tema. De her 'young dudes', Naumenko, Tsoi, alle deres bandmates og hele miljøet omkring, har 'the news', i det mindste for en tid.

Især Tsoi har nyhedens interesse, han stråler af kunstnerisk fornyelse. Naumenko, derimod, har måske lavet sin del af nyhedsarbejdet og er nu på vej til at blive irrelevant.

---

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker. [Indstillinger.](#)

Jeg accepterer

sted i et repressivt diktators sidste dage og omhandler en gruppe ekstremt talentfulde mennesker, så begræder den stadig den ukomplerede ungdom og det urealiserede potentiale.



*Sommer* var 2018's anden film om kunstnere i Bresjnev-perioden, efter at Aleksej German Jrs *Dovlatov* var i konkurrence i Berlin. Den kan nu ses på Netflix. Måske emnet kommer af at være russisk instruktør i en ny repressiv periode.

Man kan i hvert fald godt have Kirill Serebrennikov mistænkt for at føle sig beslægtet med de unge punkere; han er på det seneste blevet kendt som et af Putin-systemets mest berømte ofre. Instruktøren har kritiseret invasionen af Krim-halvøen, såvel som undertrykkelsen af homoseksuelle, og endte i 2017 i husarrest på baggrund af, hvad der ligner frit opfundne anklager. Han er dermed, lidt uforskyldt, blevet en af Ruslands mest kendte instruktører.

Serebrennikov er oprindeligt teaterinstruktør og har måske nok stadig haft sine største successer inden for den kunstart. Jeg må indrømme, jeg finder hans film en smule haltende. Film som *Betrayal*, en

er en smule præget af fortænkte karakterer og stilistiske træk, der mere gør opmærksom på sig selv end tilføjer filmene noget afgørende nyt.

Det sidste kan man også lidt sige om *Sommer*, hvis idéer i meget høj grad minder om Michael Winterbottoms *24 Hour Party People*, omend nu i sort-hvid. Men omvendt er miljøskildringen flot lavet, karaktererne føles ægte, og den elegiske tone føles smuk og unik.

Og så gør det ikke noget, at Kinos album *45* faktisk er virkelig godt og fortjener at blive kendt i Danmark. En art postpunket *folk* for to akustiske guitarer og trommemaskine med en ret mærkelig produktion

---

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker. [Indstillinger.](#)

Jeg accepterer



## Booksmart



*All the Young Dudes* er en ret god sang, der beskriver fornemmelsen i *Sommer* ret perfekt, men der er et ret åbenlyst problem ved hele den idé: Hvorfor er det kun 'dudes' den handler om?

'Dudes' har måske bragt den nye boogaloo op igennem historien, men sådan er det ikke længere, og det kan man forvise sig om ved at se Olivia Wildes fremragende ungdomskomedie *Booksmart*. To unge kvinder, den ene fast opsat på at blive den yngste højesteretsdommer nogensinde, den anden måske mere interesseret i at udforske sin *queer* side, beslutter sig til at have den vildeste fest natten inden, de bliver færdige med gymnasiet.

Sådan lidt à la den film Richard Linklater lavede om halvfjerdsere-*dudes* med *Dazed & Confused*. Men bare, du ved, relevant. Ikke nostalgisk og reaktionær. Relevant.



---

*Booksmart* kender sin samtid og sine karakterer helt utrolig godt. Der

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker. [Indstillinger](#).

Jeg accepterer

interessere moderne feminister.

Men er det ikke kun indhold, hvad med kunst og æstetik? Er det ikke sådan noget med, at en film er *vigtig*, frem for *god*. Ah, men de to ting hænger ofte sammen.

---

“

Hvis nu man kender sit miljø til fingerspidserne, og kender sin målgruppe til fingerspidserne, og kan kommunikere miljø, karakter og detaljer blot ved at antyde dem, så bliver der et overskud. Et filmisk overskud.

---

Der er en helt forrygende scene cirka to tredjedele ind i filmen, hvor de to hovedpersoner begynder at skændes, og kameraet bare bliver hængende og glider fra person til person. Det er et ret ufatteligt klip, meget langt i forhold til hvor lange klip generelt er i mainstream-film, og det holder fokus på de to hovedpersoner, mens baggrunden forbliver ude af fokus. Og i baggrunden kan man se, at der kommer flere og flere skinnende lys, og selvom man ikke kan se detaljer, så er det uden tvivl fordi de andre gæster begynder at tænde for kameraerne på deres mobiltelefoner. En anmelderkollega fremhævede over for mig hvor fantastisk det er, at det ikke behøver skæres ud i pap, at deres jævnaldrende kammerater begynder at filme skænderiet, men at vi bare kan se lysene i baggrunden. Og ja, det er fremragende, ikke

Sådan er det, når man virkelig kender sit miljø. Så behøver man ikke forklare alting. Så kan man bare lade det forblive i baggrunden, forblive gnidret, mens man fokuserer på andre ting. Det giver et æstetisk overskud.

Film er faktisk et ret krævende medie, der er utrolig mange ting, der gerne skal forklares. Grunden til at så mange mainstreamfilm ligner hinanden, det er i høj grad fordi, de gængse skemaer for at lave en film – at starte med et skud af hele scenen og så zoome ind på detaljer, eller at klippe frem og tilbage mellem folk i hvad man kalder for

---

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker. [Indstillinger.](#)

Jeg accepterer

“

Det er en af de sjoveste film, jeg meget længe har set – omend jeg også som regel vælger den tyrkiske langfilm frem for den næste Hollywood-komedie.

---

Men hvis nu man kender sit miljø til fingerspidserne, og kender sin målgruppe til fingerspidserne, og kan kommunikere miljø, karakter og detaljer blot ved at antyde dem, så bliver der et overskud. Et filmisk overskud. Så behøver man ikke vælge de filmiske løsninger, der er mest effektive, så kan man blive hængende. *Booksmart* er den slags film med filmisk overskud.

Den kan virkelig meget. Det er en af de sjoveste film, jeg meget længe har set – omend jeg også som regel vælger den tyrkiske langfilm frem for den næste Hollywood-komedie. Alligevel, jeg har set mange komedier, og jeg har sjældent grinet så meget, som jeg gjorde her.

Det bør også fremhæves, at det meget lange skænderi naturligvis også kan lade sig gøre, fordi de to hovedrolleindehavere, Kaitlyn Dever som Amy og Beanie Feldstein som Molly, er aldeles fremragende og håndterer alt, hvad manuskriptet kaster i hovedet på dem af pinlige og komiske optrin ganske fortrinligt. Dever kendte jeg fra tv-serien *Justified*, Feldstein var med i *Lady Bird*, men forhåbentlig bliver *Booksmart* et gennembrud for dem begge. Og for Olivia Wilde. Det er en fremragende film.



godt.

*Fotocredits: Sommer: Angel Films. Booksmart: SF Studio*

FACEBOOK

TWITTER

LINKEDIN

PINTEREST

TAGS:

BOOKSMART

KIRILL SEREBRENNIKOV

OLIVIA WILDE

SOMMER

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker.  
[Indstillinger.](#)

Jeg accepterer

INTERESSEREDE I SØGENDE.

**Utryghed og  
perfekte småpiger  
i Skåne**

**Jord under  
neglene #23:  
Høsekropolis**

**Amandas historie  
#9: Små skridt og  
sommermærker**



FREDERIK BOJER BOVÉ

SENESTE ARTIKLER  
Frederik Bojer Bové (født 1.12 1986) er  
cand.mag. i Moderne Kultur og  
Kulturformidling og BA i Historie. Han  
blogger om film på kronoper.dk, er dansk  
redaktør på tidsskriftet Cinema Scandinavia og  
har været programlægger på Copenhagen  
Architecture Festival.

POV ABONNENT

Vil du støtte borgerjournalistik og uafhængige ekspertanalyser i et medie,  
hvor ordet også er dit?